

§. 8. Episcopus verò , seu ejus Vicarius , aut Generalis , vel Provincialis , ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti , in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus , cuique Ecclesiae , Monasterio , aut Loco Pio incumbentibus ; nec antea assensum hujusmodi , aut licentiam præbeant , quām eis legitimè constiterit , illius Sacerdotes , tām novo oneri suscipiendo , quām antiquis jam susceptis satisfacere posse , præcipuamque rationem habeant , ut redditus , qui Ecclesiae , & Locis Piis relinquuntur , omnino respondeant oneribus adjunctis secundūm morem cujuscumque Civitatis , vel Provinciæ ; intelligentque , si in re tanti momenti desides , aut negligentes fuerint , in novissimo die se hujus prætermitti munera rationem esse reddituros .

§. 9. Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala fere omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipue nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice pullulare ex majori Regularium numero quam ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Concilii Tridentini Decretis, hac de re editis, Sanctissimi Domini nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, existentium intra fines Italæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatibus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & preventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tam communes Monasteriorum, Conventuum & Domorum ejusdem Provinciæ, quam etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu permissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione, diligenter, & mature recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparations, præstationes, grandines, sterilitates, aliavè cujuslibet generis onera consueverunt absorbere. Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cuius interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione Generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione diligendis proponat; qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus ut supra detractis, sedulo examinent, quot Religiōsi homines, connumeratis etiam Laicis, aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo Regulari juxta Regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque familiæ Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superius sufficienter ali possint. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant; mandat Sacra Congregatio, ut infra annum post proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant. Numerumque Familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli, seu Congregationis Generalis, vel Provincialis sententia,

& auctoritate præfinitum , iidem Superiores , tām Generales , & Provinciales omnes , quam Locales perpetuō servare omnino teneantur , nec possint illum quo- quomodo augere , etiam prætextu augmenti reddituum , absque Sacræ ipsius Congregationis licentia ; Superiores autem hujusmodi , qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint , vel numetum , ut supra præscriptum , quovis mo- do augere præsumpserint , privationis omnium officiorum , quæ tunc temporis ob- tinebant , vocisque activæ , ac passivæ , & ad omnia suæ Religionis officia , & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere , atque aliis etiam gravio- ribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subjacere voluit , & declaravit.

§. 10. Deinceps verò Monasterium , Conventus , Domus , Congregatio , vel
Societas Religiosorum , seu Regularium nullibi recipiatur , nisi præter alia ad id
requisita , in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres , aut Monachi,
seu Religiosi degere , & ex redditibus , & consuetis eleemosynis , detractis om-
nibus , ut supra detrahendis , competenter sustentari valeant ad præscriptum De-
creti fœlicis recordationis Gregorii XV. hac de re editi : alioquin Monasteria , &
loca hujusmodi posthac recipienda , in quibus duodecim Religiosi , ut supra sus-
tentari , atque inhabitare non poterunt , & actu non inhabitaverint , Ordinarii
Loci visitationi , correctioni , atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelli-
gantur.

§. II. Porro , ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem , seu desuetudinem abeant , Superiores locales cujusque Monasterii , Conventus , ac Domus Regularis curare , atque efficere teneantur , sub pœna privationis officii , vocisque activæ , & passivæ ipso facto incurrenda , ut in perpetuum , sexto quoque mense , idest , feria secunda post Dominicam Adventus , & feria sexta post Octayam Corporis Christi , præsentes ordinationes in publica Mensa perlegantur.

¶ 12. Omnibus tam Ecclesiasticis personis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quam Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

§. 13. Non obstantibus quoad suprascripta omnia & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quartumcunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam Sæcularium, quam Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliâs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliâs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissa, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea quæ præsentibus adver-

santur , illis alias in suo robore permansuris , Sacra Congregatio Sanctitatis sua auctoritate specialiter , & expresse derogat , ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Et ne premissorum ignorantia à quoquam praetendi possit , voluit ea- dem Sacra Congregatio , ut presentes Ordinationes in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis , & Principis Apostolorum de Urbe , ac in acie campi Floræ , ut moris est , affixa , omnes , ad quos pertinent , ita arcent , & afficiant , ac si uniuersitate personaliter intimatae fuissent .

§. 15. Utque earundem presentium transumptis , etiam impressis , manu aliquius Notarii Publici subscriptis , & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis , eadem prorsus fides adhibetur , quæ presentibus adhibetur , si forent exhibita , vel ostensa . Datum Romæ die 21. Junii 1625. Cosmus Cardinalis de Torres. Prosper Fagnanus , S. Congregationis Secretarius .

Excitatis autem super premissorum Decretorum intelligentia , seu interpretatione infrascriptis dubiis , prodierunt à memorata Congregatione , simili auctoritate illi à prefato Urbano Papa VIII. specialiter attributa , responsiones , seu declarationes inferius apponenda .

Super primo Sacrae Congregationis Decreto de celebratione Missarum , quo prohibetur , ne Episcopi in Diocesana Synodo , aut Generales in Capitulis Generalibus , vel alias quoquomodo , reducant onera ulla Missarum celebrandarum , aut post idem Concilium imposta , aut in limine fundationis : Quæritur , quid si legatum sit ita tenui , ut non sit , qui velit onus illi injunctum subire , & si recurrentum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris , totum , aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis ? Et quid , si permittatur Episcopo in fundatione , ut possit hujusmodi onera moderari ?

Secundò , Super secundo ejusdem Congregationis Decreto , quo cavetur , ut celebrentur tot Missæ , quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint : Quæritur , an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente , vel ab Ordinario ?

Tertio , An cum Ordinarius præscriperit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci , personarum , ac temporum , Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo , teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare ?

Quarto , An Sacerdotes , qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii , seu Cappellæ , legati , aut salarii , possint etiam manualem eleemosynam pro Missis votivis , aut defunctorum recipere , & unico Missæ Sacrificio utriusque oneri satisfacere ?

Quinto , Posito , quod testator relinquat , ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ , absque ulla præscriptione eleemosynæ : Quæritur , an liberum sit hæreditibus , eleemosynam sibi bene visam præscribere ; an vero eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario .

Sexto , Super tertio Congregationis Decreto , in quo eadē Congregatio revocat privilegia , quibus indulgetur , ut certarum Missarum , vel Anniversariorum celebratione , aut aliquibus Collectis , seu Orationibus , plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat : Quæritur an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post privilegium ?

Septimò , Super quarto ejusdem Congregationis Decreto , quo prohibitur Sacerdoti , qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna , ne eandem Missam alteri , parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta , celebrandam committat : Quæritur , an permittendum sit Administratoribus Ecclesiarum , ut retineant aliquam eleemosynarum portionem , pro expensis manutentionis Ecclesiarum , Altarium , inservientium , paramentorum , luminum , vini , Hostiæ , & similium ?

Octavò , An hoc Decretum habeat locum in Beneficiis , quæ conferuntur in titulum ; idest , an Rector Beneficii , qui potest per alium celebrare , teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum Beneficii ?

Decimò , An Sacerdotes , quibus aliquando offertur eleemosyna major solitudo pro celebratione Missæ , debeant dare eandem integrum eleemosynam iis , quibus Missas celebrandas committunt ; an satis sit , ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam ?

Undecimò , Super quinto ejusdem Congregationis Decreto , quo inter cetera statuitur in hæc verba : Eleemosinas verò manuales , & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint , si oneribus antea impositis ita satisficiant , ut nova quoque onera obire valeant : alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis , etiam sponte oblatis in futurum recipiendis , & capsulas auferant , &c. Quæritur an hoc Decretum prohibeat absolutè , quo minus accipient novas eleemosynas ii , qui acceptis non satisficerunt ; & quid , si congruo tempore possint omnibus satisfacere ?

Duodecimò , Quid , si offerens eleemosynas , auditio impedimento , consentiat , ut Sacerdos Missam celebret , cum primùm poterit ?

Decimotertiò , An poena Interdicti , & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos , qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam , quam eos , qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis , ut ibidem præcipitur ?

Decimoquartò , An in hoc Decreto comprehendantur illæ capsulæ , quæ apponi solent in Ecclesiis in die Commemorationis Omnium Sanctorum , & vulgo dicuntur : (Casse de morti?)

Decimoquintò , An Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis , & concursus , possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere , si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant , ne alias cultus Ecclesiæ , & devotio , ac concursus Fidelium , ut ajunt , minuantur ?

Decimosextò , Quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis , Collegiis , Societatibus , Congregationibus , necnon omnibus , & singulis Ecclesiarum , & Piorum Locorum , tam Sæcularium , quam Regularium Superioribus , de quibus fit expressa mentio , non autem privatis Sacerdotibus ; qui tamen comprehendendi videntur sub clausula generali (et aliis ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione .

Decimoseptimò , Super septimo ejusdem Sacrae Congregationis Decreto , quo cavetur , ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus , qui ex consuetis redditibus , aut eleemosynis commodè possit sustentari : Quæritur an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti sanctæ memoriae Pauli V. absque tamen computatione reddituum , cuiusque Religiosi sit denuo facienda , necne ?

Decimoctavò , An Novitii ad habitum regularem admissi , possint admitti ad professionem in Monasteriis , in quibus habita , ut suprà , præfixione numeri , commodè ali non possunt ?

Decimononò , Super ultimo , quo cavetur , ut nullibi recipientur Conventus Regularium , nisi præter alia ad id requisita , duodecim saltem Fratres in eis degere , & competenter sustentari valeant , ita ut alioquin subsint jurisdictioni ordinariæ : Quæritur , an hoc Decretum , quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum , comprehendat eas Religiones , quæ non consueverunt onera Missarum recipere , ut sunt Religiones Capuccinorum , ac Societas Jesu ?

Ultimò , An idem Decretum , ubi disponit , ut nullibi recipientur Monasteria , nisi , &c. habeat locum in Italia dumtaxat , ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens , an vero etiam extra Italiam ?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino nostro attributa, ad singula Dubia superius proposta, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum. Essi legatum sit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut suprà impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse aedam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicaverit: veruntamen, si in ipsa Beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, & moderari legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum. Esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: quòd si tribuens eleemosynam, numerum Missarum celebrandarum non præscriperit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscriperit Ordinarius secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium. Teneri.

Ad quartum. Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis suscepient, non posse eadē Missâ utrique obligationi satisfacere.

Ad quintum. Censuit, ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad sextum. Ita esse intelligenda.

Ad septimum. Respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac Loca Pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam, portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cùm Ecclesiæ, & Loca Pia alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licet possint; & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessariò sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut suprà, deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad octavum. Non habere locum; sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad decimum. Debere absolute integrum eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad undecimum. Respondit, non prohibere absolute: ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad duodecimum. Quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpliri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliарum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cùm susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad decimum tertium. Has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera

per-

perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad decimum quartum. Comprehendi.

Ad decimum quintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuant, ut supra in responsione ad duodecimum.

Ad decimum sextum. Comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad decimum septimum. Numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad decimum octavum. Esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commode ali possint.

Ad decimum nonum. Censuit comprehendere.

Ad ultimum. Habere locum extra Italianam eximam illi non posse.

Cosmus Card. de Torres. Prosper Fagnanius Sac. Congreg. Secret.

§. 15. Cum autem super præmissis diversi irreperint abusus, illorumque occasione, quamplures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint: cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro vitibus evellere, ac opportunè providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia, pie disponentium, seu benefactorum voluntati fides illibata servetur, defunditorum animabus integra, & prompta prætentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divina Providentia Papam XII. ei specialiter attributa infrascripta Decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem suam deputata, & postea in generali hujusmodi Cardinalium Congregatione, maturè, & accurate discussa, recognita, & examinata edidit.

§. 16. In primis, præinserta Decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissime, & amplissime approbat, confirmat, & innovat, omniaque & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac omnibus, & singulis etiam speciali, & individuali nota, seu expressione dignis penitus observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

§. 17. Insuper, ut in re tanti momenti consultius, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur; si qui forsitan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroreis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes, Missarum celebrationem omitrant sub malitiosa, vel irrationali spe earundem condonationem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi; Congregatio præfata tūm eosdem, tūm quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonations, & reductions ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione, compositions vero à dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: Dammodo malitioso non omiserint animo habendi compositionem; alias gratia nullo modo suffragetur, admitti consuevit, & solere: quapropter, ut locus omnis in posterum hisce pretextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opinions, seu spes, ac eleemosynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quam præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem, & quascumque alias diretas,

Sss

etas,